

Telekes Béla:
KOTKODÁCS

A legjobb tyúk a világon
A mi Sári tyúkunk.
A fészkerbe friss tojásért
Be sokszor is bújtunk!
Minden reggel kotkodácsolt,
Kotkodács-kot-kotkodács!
Minden reggel ott fehérlett
A szalmában egy tojás.

Hanem egyszer, egyszer aztán
Megtréfált a Sári:
Vártuk, hogy majd kotkodácsol,
De nem győztük várni.
A fészkerbe hát belestünk,
Kandi lányok meg fiúk...
Jaj, de biz' ott semmi sem volt,
Sem a tojás, sem a tyúk.

Sári, Sári, hova lettél?
S úgy kerestük nyomba'.
Megkérdeztük a kakast is, –
Nagy titok az, – mondta.
S Bodri kutya, tarka Boci,
Mek-mek kecske, Sic cica
Mind azt mondták: nagy titok az,
S egy sem vallott Sárira.

Napról-napra csak kerestük,
De mindig hiába.
Szegény Sárit bizonyosan
Elvitte a kánya.
Sirattuk is nagysokáig,
Úgy leányok, mint fiúk:
Soh' sem is lesz olyan tyúkunk
Többet, mint a Sári tyúk!

Pedig dehogy, dehogy nem lett,
Sőt olyan lett éppen!
Mert hát ott ül maga Sári
Megint a fészkében.
Minapában nagy-hangosan
Úgy jött haza ő maga,
Még pedig nem egyedül jött, –
Tíz csibével jött haza.

Sári, Sári, merre jártál?
Ugye csak jobb itthon?
– Jobb bizony, de hogy hol jártam,
Az csak az én titkom!
Ott megmaradt napról-napra
Kis fészkekben a tojás...
Kikölthettem tíz csibémet...
Kotkodács-kot-kotkodács!

(1910)